

Urednikove misli

Odmeva naj velikonocna aleluja

ALELUJA je velikonočna pesem zmagoslavja: Gospod živi, Vstali Kristus nas dohiteva na poteh naših Emavsov, slavimo in hvalimo ter se zahvaljujmo Gospodu, našemu Bogu.

Lepo in doživeto smo obhajali velikonočne praznike tu v Avstraliji in doma v Sloveniji – pa pravzaprav povsod, kjer živi slovenski človek, je bilo čutiti zmagoslavje zarje velikonočnega jutra. Urednik Radia Ognjišče gospod Franci Trstenjak nas je na veliko noč preko radijskih valov povezal z vsem svetom. Tako se je dalo začutiti bitje velikonočnega srca po vsem svetu in so tudi v Sloveniji zvedeli, kako sončno in praznično je bilo v Adelaidi, Sydneyu in Melbournu.

Tudi naše Misli nosijo utrip slovenskih src pod Južnim križem Avstralije v širjave sveta in od tam tudi dobivamo odmeve: Iz Južne, Srednje in Severne Amerike, Evrope, Rusije, Japonske, Nove Zelandije in še kje. Vedno znova me preseneča velika moč tiskane besede. Res je veliko dela z vsako številko revije, z določitvijo, pripravo vsebine, tipkanjem, postavitvijo na strani, pošiljanjem, a je delo lažje že zaradi vas, ki nam po pošti ali preko elektronske pošte pošljete zahvalo in vzpodbudo. Bog lonaj za vsako dobro misel in vsak vaš dar, da bodo Misli še naprej lahko opravljale svoje poslanstvo. Hvala vsem, ki ste nam poslali čestitke in darove, poravnali naročnino. Od novembra lani plačamo za poštnino Misli nad štiristo dolarjev več za vsako številko. Zato velja še posebna zahvala dobrotnikom Tiskovnega sklada patra Bernarda in tokrat še poseben Bog lonaj neimenovanima prijateljema v Sydneyu za veliki dar!

Med velikonočnimi čestitkami naj izpostavimo besede škofa Alojza Urana:

*Medtem, ko v krajih svetih
teče spet nedolžna kri,
pogled se h Kristusu obrača,
budi spomin na težke dni.*

*Nanj se zgrnilo je vse zlo,
ki človek zaslepljeni ga povzroča.
Je križ sprejel in nosil ga voljno,
življenje večno nam izroča.*

*Zato zdaj smrt in vse gorje
z Njim trdno povežimo.
V Kristusu dobiva smisel vse,
rešitve naše vsi se veselimo.*

Dokler bomo ljudje na zemlji, bodo naša pota iskanje živega Boga. Naša hrepenenja pa bomo polagali v prošnjo: »Ostani z nami, Gospod!«

Prijetno branje aprilskih Misli, prisrčen pozdrav iz jesenskega Melbournu in Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM

MISIJONAR PATER STANKO ROZMAN MED NAMI

Avstralija je name naredila velik vtis, ki ga ne bom pozabil. To je dežela prostranstev. Na zemljevidu sta Melbourne in Sydney čisto blizu, v resnici pa vzame cel dan vožnje z avtom, da se pride iz enega v drugo mesto. Pričakoval sem, da bomo videli kenguruje na vsakem zavoju. V resnici pa jih na poti nismo videli. Šele, ko so nas prijatelji v Canberri peljali v bližnji narodni park, smo jih zagledali in opazovali. Vso pot pa so nas z leve in z desne strani ceste pozdravljali evkaliptusi različnih vrst. Prej sem bil mislil, da rasto le v določenih predelih. Valovita dežela hrani milijone ovc in krav. Človek mora to videti, da lahko vsaj malo razume. Mesta so prostrana in zelo prijazna. V tej deželi živi nad 25.000 Slovencev, pravijo, ki so z ostalimi prebivalci ustvarjali prijazno in gostoljubno državo. V Melbournu, kjer sem doživljal gostoljubnost p. Cirila in misijonarke Marije, sem doživel tudi prijaznost Slovencev, ki so s svojim trdom in s svojimi žulji gradili moderno državo Avstralijo. Sedaj pa mnogi med njimi uživajo zasluženi pokoj.

Marsikdo med njimi bi se rad vrnil v domovino Slovenijo, a je Avstralija res postala njihov novi dom; predvsem pa to čutijo njihovi otroci. Domorodna čustva pa hranijo v različnih klubih in po slovenskih misijah v Melbournu, Sydneyu in v Adelaidi. Hvaležen sem Bogu ter Mariji in p. Cirilu ter vam vsem, ki sem vas srečal, da sem doživel vaš kontinent in imel priložnost biti z vami. Bog vam povrni! Ostali mi boste kot dragocen spomin za vse življenje.

Vdani pater Stanko

Veselo snidenje patra Stanka po 30 letih z nekdanjo sodelavko v Zambiji laično misijonarko Zinko Černe, sošolcem Janezom Černetom - Zinkinim možem in Marijo ter Slavkom Godcem v Canberri.

PATER PEPI O AFRIŠKI DRUŽINI

To, kar sem, sem tudi zaradi družine, ki me je rodila in vzgojila. Oddaljen od nje in postavljen v njeno afriško resničnost na Severu Toga, se sprašujem, katere družinske vrednote na novo odkrivam?

V Afriki je družina najprej občestveni prostor, kjer se spleta sklop medosebnih odnosov in se iz roda v rod prenašajo družbene in verske vrednote. Je prostor spomina na tiste, ki živijo onstran smrti, in sprejem tistih, ki se rojevajo... 1) Med temeljne vrednote spadata pripadnost skupnosti in enotnost, ki se izražata v skupinski pravici do lastnine. Poglavar družine skrbi za zadovoljevanje potreb vseh članov. Lastnina je skupna, last vse družine, zato je ni mogoče prodati in tudi ne odtujiti na kakršenkoli način. Posameznik spada skupnosti družine in zunaj nje se v polnosti ne more uresničiti. Vsak življenjski dogodek praznuje vsa družina; vsi člani v njem sodelujejo in tako utrjujejo občestvo med njimi samimi in s tistimi, ki so na drugem svetu.

2) Družina je prejela življenje od prednikov. Tukaj živeči morajo to življenje nadaljevati v številnem potomstvu. V tradicionalnem pogledu na družino in življenje je največja nesreča za nekoga v tem, da nima potomcev. Posameznik je pomemben le v družinski skupnosti in z rojstvom otrok prispeva k širitvi klana in ljubezni do prednikov. Rojstvo otrok, prenos življenja, je v tem miselnem okolju sveta dolžnost. Ljubezen do življenja spremljata spoštovanje in zaščita življenja od spočetja do konca. Afriška tradicionalna družina ne pozna problema splava, evtanazije, ali zapuščenosti starejših ljudi.

3) Afričan ima zelo izostren čut za spoštovanje sorodstvenih vezi in za pripadnost družini, klanu, ali plemenu. Branil bo njihovo čast, četudi bi bilo njegovo življenje s tem ogroženo.

4) Edinost okoli poglavarja družine, ki je skupni oče in neposredni predstavnik

prednikov, je naslednja velika vrednota. Poglavar družine zagotavlja vez med tustranstvom in nevidnim svetom. Je odgovoren za življenje in dejanja članov družine.

5) Solidarnost in delitev dobrin se v družinskem življenju izražata v medsebojni pomoči pri opravih in pri zadovoljevanju skupnih potreb. Življenje se vedno odvija v skupnosti, medsebojno se podpirajo, gradijo medsebojno razumevanje...

6) Član afriške tradicionalne družine ima zelo velik čut za gostoljubje, še zlasti do tujcev. Vsakega neznanca, ki vstopi v družino, imajo za sveto bitje, za morebitnega poslanca prednikov ali božanstev, ki je prišel zato, da preveri kakovost sprejema in radodarnosti družine. Gostoljubno sprejeti tujec prinaša blagoslov nevidnih sil, katerih poslanec je. V gostoljubnosti je potrebno iti celo do te mere, da se tujcu v primeru pomanjkanja pripravi polento iz semena žitarice.

7) Spoštovanje starejših ljudi je naloženo vsakemu mlajšemu članu zaradi starosti, ki izraža njihovo deleženje pri modrosti prednikov.

8) V tradicionalni družini ima vsak član svoje mesto in vlogo. Opravila si razdelijo glede na spol, starost in družbeni položaj. Vsakdo dela za skupno dobro in srečo vseh.

9) Vzgoja otroka pripada najprej biološkemu staršem, vendar pa se vsi člani družine čutijo odgovorne za dobro vzgojo. Razdeljeni v starostne skupine lažje in uspešneje opravljajo svojo vzgojno vlogo.

10) Cenjenje devištva pred poroko se rojeva v družinskem okolju, ki vzdržuje čut za sramežljivost in skrbi za to, da nihče ne odobrava spolnih stranpoti.

11) Afričan je neozdravljivo veren človek, zato ima izostren čut za sveto, za božje.

12) K temu čutu spada tudi živi čut občestvene povezanosti s pokojniki.

Pesem za srce

PREJELA SEM od moje sestre Lojzke ta-le spomin na pokojno hčerko Sonjo. Prosila bi Vas, če je Vam mogoče, da bi dali v "Misli".

Sestra Lojzka je zelo bolna, je bila že večkrat v bolnišnici in bo morala na operacijo srca v Ljubljano.

Bila je vedno zelo delavna, skrbela za družino, vnuke, ko so šli drugi v službe, sama za sebe pa ni imela časa. Jemala je vse za dobro.

Stara je 79 let in že ves čas po vojni živi v Radovljici na Gorenjskem.

Tisto leto ko je bila pokojna Sonja na raziskovalnem študiju mikrobiologije v Ljubljani, je celo leto stanovala pri teti v Radovljici. Imele so se zelo rade in v vsakem pismu pokojno Sonjo omenja.

Mogoče bi se zato našlo nekaj prostora v "Mislih".

Se moram zahvaliti za list "Misli", vedno kaj novega nam povedo. Se vidi, da Vam prostora primanjkuje.

Veliko sreče, zdravja in Božjega blagoslova Vam želim in Vas pristrčno lepo pozdravljam.

Ivanka Žabkar

SPOMIN NA POKOJNO SONJO ŽABKAR

**In spet so zvončki zacveteli,
deželo objela je pomlad,
ko Bog v svojem večnem vrtu
že četrto leto čuva naš zaklad.**

**Prekmalu se končala pot je tvoja,
zate konec je težav in boja,
zdaj angeli naj tiho, nežno ti pojo,
da, tistim, ki si jih pustila,
bo malo manj hudo.**

**Boleč spomin si v srcu vsem pustila,
v večnosti nekje si se zgubila,
nekoč - nekje čez mnogo, mnogo let
se s tabo snidemo med zvezdam spet.**

**Vse odhaja kakor tiha reka,
le spomini zvesto spremljajo človeka.**

Ana Uršej

LJUBEZEN

**Ljubezen, ti si glavna sila,
ti si kakor sončna vila,
podiraš vse ovire v veselju.**

**Brez tebe nam ni moč živeti,
za tebe spleča se trpeti,
ti si ogenj, ki nikoli ne ugasne.**

**Kdor ljubi, je hkrati svoboden in vezan,
vendar neizmerno nežen,
ker ljubezen nosi srečo, vse prenese.**

**Le ljubezen lahko prepreči vse vojne,
ozdravi nam vse rane gnojne,
ker ljubezen je Bog.**

Zlatomasnik bod' pozdravljen!

BARVA LETOŠNJEGA LETA JA ZLATA BARVA. Naše Misli so dopolnile 50 let in že zlato ponovno žari v ZLATEM DUHOVNIŠKEM JUBILEJU NAŠEGA DRAGEGA PATRA VALERIJANA. Rojen je bil 6. januarja 1926 v Ljubljani - Šiška. V začetku maja leta 1945 je zapustil Slovenijo in nato študiral v Avstriji in ZDA. V duhovnika je bil posvečen 18. maja 1952 v cerkvi sv. Andreja v Chicagu. Posvetil ga je pomožni škof Bernard Shiel. Naslednjo nedeljo je imel novo mašo na ameriških Brezjah v Lemontu. Pridigal mu je pater Bazilij. Nato je bil štiri leta kaplan v župniji sv. Terezije Deteta Jezusa v Johnstownu, Pennsylvania. Njegov ministrant je bil tam sedanji župnik te župnije p. Bernard Karmanocky. Od tam se je napotil v Avstralijo. Priplul je z ladjo Oriano v Sydney 23. oktobra 1963. Od tega dne do danes ostaja radosten oznanjevalec veselega Gospodovega oznanila. Zlatomašniku patru Valerijanu kličemo Božjega blagoslova, Marijinega varstva in še veliko prijaznih let v Veselovem in v Avstraliji!

ZLATO MAŠO bo p. Valerijan daroval v Merrylandsu na binkoštno nedeljo, 19. maja 2002, ob 9.30 dopoldne. Vabljeni od blizu in daleč.

PONOVITVE ZLATE MAŠE BODO: v nedeljo, 26. maja 2002, ob 10.00 v Kew. V nedeljo, 2. junija, v Lemontu, Illinois; 9. junija v Johnstownu, Pennsylvania in 16. junija v domači župniji, v cerkvi sv. Frančiška v Šiški.

Uredništvo

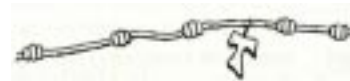
BINKOŠTNA DEVETDNEVNICA k Svetemu Duhu bo od petka, 10. maja, do binkoštno sobote, 18. maja v duhu zahvale za vse prejete dobrote v teku mojega 50-letnega duhovniškega dela. Zahvala ali hvaležnost pa kliče k še večji vdanosti zvestobi v duhovniškem in redovniškem poklicu. Poleg zahvale bo tema devetdnevnice tudi prošnja za duhovne poklice. Zakaj, ko se duhovniku bliža zaton življenja, je treba še posebej močno prositi, da Bog pošlje novo, mlado moč. Zato vas prisrčno vabim, da se mi pridružite v zahvali ob mojem zlatem duhovniškem jubileju in v prošnji za nove poklice. Zadnje tri dni od četrтка do sobote (od 16. do 18. maja 2002) bo tudi nagovor. V nedeljo, 19. maja 2002 – na Binkoštni praznik – pa ste vabljeni, da se mi pridružite pri zahvalni službi božji za vse dobrote in milosti, ki jih je Bog po mojih rokah podelil vernim, kateri so mi bili zaupani. Ob isti priliki prosite z menoj Boga, da mi oprostite vse prestopke in nepopolnosti pa tudi vas bom javno prosil, da mi oprostite za morebitna razočaranja in če nisem izpolnil ali dosegel tega, kar ste od mene pričakovali.

Pater Valerijan

Franciškov svetni red - FSR

p. Filip Rupnik

V Mislih, tudi v Rafaelu in občasno kot priloga v Nedelji (zadnji dve stvari sta le na območju Sydneya, Queenslanda in Perth), prihajajo k vam, dragi bralci, premišljevanja - Kateheze za Franciškov svetni red (FSR) in prijatelje sv. Frančiška. Tudi po naših gostih iz Maribora v februarju - marcu, Alenki in Milanu Frasu, ter p. Borisu, ste veliko zvedeli o tem priljubljenem svetniku in o njegovi skrbi za duhovno rast kristjana (prim. Misli: januar - februar, Rafael: marec in radio SBS iz Melbourne 19. marca 2002).

Vem, da ste mnogi prišli v Avstralijo iz župnije, kjer je bil ustanovljen Tretji red (danes mu pravimo Frančiškova družina - FD in po želji papeža Pavla VI. od leta 1978: Franciškov svetni red - FSR). Med temi, ki ste prišli v Avstralijo, ste se nekateri vključili doma v to bratsko - sestriško duhovno skupnost, ste bili sprejeti in ste napravili zaobljube. In prav te, ki ste spoznali, da vam more biti sv. Frančišek kašipot v življenju evangelija, prosim, če je le mogoče, pošljite mi naslov, tudi zapišite, kdaj in kje ste bili sprejeti in ste naredili zaobljubo v FSR. Bodimo kot bratje in sestre povezani med seboj. Upam, da bom uspel in se bomo oglasili eden drugemu s kakim pismom in obvestili, kar nas bo povezovalo. Tudi naši reviji: Brat Frančišek in Misli imata namen povezovanja. Kot opazate, je tu vedno nekaj spodbud za vse, ki imamo tega svetnika radi.

Mir in dobro!

**p. Filip Rupnik OFM
PO BOX 280
Merrylands NSW 2160**

FRANČIŠKOV SVETNI RED, ki ga je ustanovil sveti Frančišek Asiški, je mnogim starejšim bralcem bolj poznan pod imenom Tretji red sv. Frančiška Asiškega in je bil pred drugo svetovno vojno ena najbolj množičnih laičnih ustanov v Sloveniji. Leta 1971 je papež Pavel VI. potrdil v duhu drugega vatikanskega cerkvenega zbora prenovljeno Vodilo za življenje. Takrat se je Tretji red preimenoval v Franciškov svetni red ali FSR.

Člani FSR se imenujejo med seboj bratje in sestre in se enkrat mesečno snidejo na srečanju v krajevnem bratsvu. Druži jih obljuba, da bodo živeli evangelij po zgledu svetega Frančiška Asiškega v vsakdanjem življenju - kot poročeni ali samski, v družini ali

na delovnem mestu. Zato se morajo na vstop v FSR pripraviti predvsem s spoznavanjem evangelija, Frančiškovega življenja in njegove duhovnosti ter z naukom Cerkve, ki jo je sv. Frančišek iskreno ljubil in ji bil pokoren.

Po letu 1945 je bilo delovanje FSR v Sloveniji omejeno zgolj na molitveno življenje, zato je le malo vernikov vedelo zanj. V osemdesetih letih, ko je zanimanja za »franciškovo« duhovnost v Sloveniji oživel, se je posledično povečalo tudi zanimanje za FSR. Ustanovljen je bil Narodni svet FSR za Slovenijo, ki se je preko Mednarodnega sveta povezal z bratstvi po Evropi in po celem svetu.

Danes je v Sloveniji 38 krajevnih bratstev v katerih se srečuje približno 840 članov.

Vzporedno z oživiljanjem FSR pa se je začelo tudi združevanje otrok v skupine Frančiškovih otrok. Vsako leto se Frančiškovi otroci in Frančiškova mladina srečajo na taboru, kar je pravi praznik, saj otroško druženje pomeni tudi za nas vzpodbudo, kajti nemalo staršev se preko otrok odloči za FSR. Tako je že kar nekaj družin, kjer je življenje evangelija po zgledu sv.

Sydneyski romarji s p. Filipom in p. Borisom Markežem ter družino Fras iz Maribora na romanju v Penrose Park.

Frančiška skupna točka vsem - otrokom in staršem. Preprostost in optimizem našega očeta sv. Frančiška Asiškega je tako očarljiva, da ne more nikogar pustiti ravnodušnega. Zelo lepo je, da družine skupaj preživljajo čas in tudi skupaj molijo. To je novo upanje za slovenske družine!

Alenka Fras

zgodba za dušo

VZGOJA

Nekega dne je pesnika obiskal občudovalec njegovih pesmi. Med pogovorom sta se dotaknila tudi otrok. »Mislim,« je dejal obiskovalec, »da moramo otrokom pustiti svobodo. Tako se bodo že zelo zgodaj naučili samostojno odločati. Samo tako bodo lahko razvili vse svoje sposobnosti.« Pesnik je obiskovalca prekinil: »Rad bi ti pokazal svoj cvetlični vrt,« je dejal in peljal gosta ven. Ko je obiskovalec videl vrt, je zaklical: »Pa saj v tem vrtu ne raste nič drugega kot plevel!« »Včasih je bil to cvetlični vrt,« je odgovoril pesnik. »Letos pa sem si dejal, da bom pustil, naj vse raste, kakor hoče, in nisem skrbel zanj. Tu so sadovi.«

V sorodstvu imam človeka, ki trdi, da hčerke ne bo dal krstiti in je ne bo versko vzgajal, ker se bo, ko bo odrasla, sama odločila, ali bo hodila v cerkev ali ne. Nisem ga prepričal, ko sem mu dejal, da se bo hčerka samo po resni verski vzgoji lahko zrelo odločila za vero ali nevero. Kako naj se odloči za nekaj, česar ne pozna? In izredno čudno me je pogledal, ko sem ga vprašal, zakaj jo pošilja k učenju violine, saj se bo že sama, ko bo polnoletna, odločila, ali jo bo igrala ali ne.